

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

In eos, qui sanctitatis ostentatione alios carpunt. ca. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Niniue.

oppido Aphec murus ruina oppressit. Benedab captus, qui sibi insuperabilis videbatur, pro vita supplicauit. Niniuen etiam Assyriorum metropolim, cui dominus pœnitenti & humilitatē pepercerat, postremo tamen insolenter claram repenti ruina concidere permisit. Ideo illi per Sophontiam superbite crimen obiicit dicentem: Hæc est ciuitas gloriosa, habitans in confidentia, quæ dicebat in corde suo, Ego sum, & extra me non est alia amplius. quomodo facta est in desertum cubile bestiarum: omnis qui trāsfit per eam, sibilabit & mouebit manum. quasi dolens eam quæ fuerat, iam non esse, sicut & psalmista ait: Vidi impium superexaltatum vt cedros Libani, tranſiui, & ecce non erat.

Psal. 36.

In illos qui sanctitatis ostentatione alios carpunt
Caput III.

Isaia. 65

Sunt qui de morum sanctitate sibi plaudentes, aliorum vitam carpunt, vt illis quos improbant, meliores videantur. Talibus in Isaia minatur dominus dicens, Qui dicunt, recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es. Isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die, ecce scriptum est coram me. Qui se igitur quamuis bonus suo ore extollit, dei damnabit iudicio, saluatore in euangelio dicente, Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus, deus autem nouit corda vestra. quia quod hominibus altum est, abominatio est apud deum. Huiusce rei nobis pharisæi quoque proponitur exemplum, qui templum ingressus, dum se iustificat, & publicanū iuxta orantem accusat, publicano ipso nequior de templo exiit. Modicum itaque arrogantiae fermentum, totam corrumpit massam virtutum, & si quid boni superædificat, corrumpit. Quid est enim quod Salomon in Prouerb. ait, Domos superbiorum demolitur dominus, nisi quia superbi licet opere interdum nō peccent, animo tamen delinquant, donum dei nō dei laudi, sed suæ tribuendo? Vnde idem, Abominatio est domini inquit, omnis arrogans. etiam si manus ad manum fu-

Lucæ. 16.

Lucæ. 18.

Prou. 15.

Ibidem.

erit, non erit innocens. Et in psalmo est scriptum: Superbi inique agebant vsquequaque. Cæterum impossibile est, ne quando etiam actione delinquant, qui per arrogantiam in se confidunt. Sibi quippe derelicti, absq; gratiæ diuinæ fulcramento stare nullo modo poterunt. Semper autem prius est, vt in corde superbiat peccator quam in opere. & hanc reor Salomonis esse sententiam dicentis: Contritionem præcedit superbia, & ante ruina exaltatur spiritus. Quod si iam affectione maliteritus cecidit, nisi repente culpam agnoscat & doleat, quomodo non etiam exterius iniqua operatione labetur? quomodo dum multos probitatis laude anteire se existimat, non de alijs obloquetur? non aliorum vitæ carpet, & insectatione laceffet? Quamobrem iterum Salomon ait: Expediit magis vrsæ occurrere raptis fœtib⁹ quam fatuo confidenti sibi in iustitia sua. Non enim fama honesti deperit, si a fera mordearis, sed si linguæ petulantis iaculo ictus fueris, periculum est ne inter infames computeris. Et licet mala hominum opinio de te innocente, tibi non noceat, nocet tamen alijs, qui te sibi similem rati, sese corrigere negligunt, & quasi te autore in malo perseverant. Incipiet autem & tibi detrimento esse, si in tua infamia contemnes lapsum proximorum. Ideo dicitur, Qui negligit famam suam, crudelis est. Melius est bonum nomen quam diuitiæ multa. In sua vero iustitia confidenti ab Apostolo dicitur, Qui se existimat stare, videat ne cadat. Et alibi, Si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum probet vnusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero. Illi quippe in altero habent gloriam, qui malunt laudari ab hominibus, q̄ a deo probari. His quidem non tam virtus ipsa placet, quam vmbra quædã simulatioq; virtutis, non habentes curæ vt boni sint, sed vt esse videant. Et hoc quidem in causa est, vt se aliquis arroganter iactet, & alios contemnat, & parui reputet. Sed talem condemnat propheta dicens, Væ q̄ p̄daris, nonne & ipse p̄daberis? & qui spernis, nonne & ipse sperneris? Certissimum quip-

Prou. 16

Prou. 17.

Prou. 22.

1. Cor. 10.

Galat. 6.

Isaiæ. 33.

- Jerem. 42. pe est, & malum a iusto iudice recipiet, qui malum proximo suo machinabitur. Spreuerunt Ieremiam Iohannan & qui cum illo erant, contemptoq; eius consilio abierunt in Aegyptum. Et gladius regis Babylonis, quem fugiebant, ibi concidit illos, cū in terra Iuda si prophetam audissent, a periculo tuti forent. Spernunt etiam superbi eos qui in monasteriis deo seruiunt, & quod seculo renunciarint, irident, ipsi mox rediculi futuri demonis. Sic fatua Michol virum suum Dauidem derisit, ante arcam domini saltantem atq; ludentem, & Ephor lineo indutum. Hoc autem regis seruitium quam gratū esset domino, supbæ mulieris multa ostendit. Eam enī ob rem sterilitate damnatur, ne de illo habeat liberos, quem deo devotum despexit. Sic & impius Nicanor cū exercitu missus a Demetrio Antiochiæ rege, ascendens montem Sion, ludibrio habuit sacerdotes, ipsa sibi lauit sacrificia, & minatus est ferro se igniq; cuncta vastaturum, nisi Iudam & omnes qui ipsum sequebantur, sibi traderent. Occurrit illi Iudas cum trium millium manu tantum, castraq; eius contriuit. Cecidit Nicanor, pluri mi de suis desiderati sunt, caput & dextera superbissimi ducis ante portam Hierosolymæ urbis suspensa, vt omnibus pateret, spes eorum in contrarium verti, qui diuina incessere præsumunt, Psalmista dicente, Confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquam euellatur exaruit. Ab his liberari precatur iustus, cum ait, Miserere nostri domine, miserere nostri, quia multum repleti sumus despectione, multum repleta est anima nostra, opprobriū abundantibus & despectio supbis.
- ¶ Quod superbi succumbant passionibus, & quæ sint illa per quæ notantur superbi.
- Caput. IIII.
- P**assionibus præterea seruit superbus, immoderate gaudet, intemperanter tristatur, supra modum sperat, infra modum metuit, nihil ei temperamen